

Raskaat harrastukset

Suomen Pankki on hirvittävän tärkeä paikka ja työ siellä sietämättömän vaikeaa. Varsinkin johtajilta vaaditaan aivan yli-inhimillisiä ponnistuksia. Hurjimmat huhut jopa kertovat, että setelipainon raaka-aineet revitään suoraan heidän selkänahastaan.

On aivan ymmärrettävää, että raskas työ vaatii raskaat hovit. Niinpä Ele Alenius ja Harri Holkeri ovat valinneet ruokatuntiensa ratoksi puoluejohtamisen. Tällainen luottamustoimi ei tietysti millään tavalla häiritse työtä, vaan auttaa rentoutumaan. Puolueen johtaminen on puhdetyötä samaan tapaan kuin pahkakuppien vuoleskelu asemasodan aikana.

Pankinjohtajien kaksinkertaisen raskas elämä on luonnollisesti kaksinkertaisen raskasta verrattuna yksinkertaisen raskaaseen elämään. Sitä paitsi pahat kielet väittävät, että pankinjohtajalla ei saisi olla näin vaativia harrastuksia, koska muka työ kärsii. Kaikki eivät edes usko, että pankin ja puolueen johtaminen onnistuu samalta mieheltä. Piireissä liikkuu huhuja, joiden mukaan Ele Alenius käyttäisi jotakin taikajuomaa, joka tekee arkipäivien kiltistä pankinjohtajasta iltaisin ja viikonloppuina ärhä-

kän sosialistin. Onpa jopa vihjailtu, että Alenius ja Taisto Sinalsalo olisivat yksi ja sama henkilö eri hahmoissa: tohtori Alenius ja herra Tasi.

Mutta Alenius itse kiistää tällaiset huhut ja aikoo jatkaa sekä pankin että SKDL:n johtajana. Hän on tullut siihen tulokseen, että perheellisen on yritettävä, ottipa kuinka tiukalle tahansa. Kun häneltä kysytään, kuinka pankinjohtaja oikein sopii työläisten asioita ajamaan, hän vastaa, että kyllä pankinjohtaja on työläismies siinä missä Lenita Airisto työläisnainen. Sitten Ele lyö nyrkin pöytään, päästää parit kiroukset, työntää sänkisen leukansa eteenpäin ja nauraa kolkon kommunistiseen tapaansa.

Toinen puoluejohtamisen harrastelija Harri Holkeri sen sijaan on joutunut taipumaan paineiden edessä. Hän aikoo luopua kokouksen puheenjohtajuudesta ja täyttää tyhjäksi jäävät iltapuhut pitsinnypläyksellä.

Holkerikin kiistää sen, että harrastukset haittaisivat työtä. Päinvastoin, työ häiritsee harrastuksia. Viimeinen pisara oli se, kun ei jäänyt enää edes sen vertaa aikaa, että olisi ehtinyt hallituksen muodostaa. Mieluumminhan sitä olisi tietysti työn jättänyt, sanoo Holkeri, mutta se on perheellisen pakko yrittää ja jostakinhan pankinjohtajankin on leipänsä hankittava.

Suomen Pankin muut johtajat eivät kuitenkaan lannistu Holkerin hankaluuksista. Päinvastoin, he suunnittelevat aivan uusia harrastusmuotoja. Pääjohtaja Mauno Koivisto harkitsee vapaa-aikojensa iloksi tasavallan presidentin virkaa, joka sekin on selvä luottamustoimi, eikä siis häiritse varsinaista leipätyötä. Kaiken huippu on Ahti Karjalainen, joka tähtää suhteellisesti kaikkein vaikeimpaan harrastukseen. Hän aikoo ryhtyä pelaamaan jätkänshakkia.